

МАРЧУК
ИВАН

Ів́ан Степа́нович Марчу́к (* 12 травня 1936, с. Москалівка, Лановецький район, Тернопільська область) — український живописець, народний художник України, лауреат Національної премії України ім. Т.Г.Шевченка. Почесний громадянин Тернополя.

2007 року потрапив до рейтингу 100 найвизначніших геніїв сучасності, який уклала британська газета The Daily Telegraph.

СОСТАВИТЕЛИ:

В. ГОРОВЕНКО

Е. МАНОХА

Народився в родині відомого на всю округу ткача. Після закінчення 7-річної школи вступив до Львівського училища прикладного мистецтва ім. І.Труша на відділ декоративного розпису, де навчався протягом 1951–1956 років. Після служби в армії продовжував навчання на відділі кераміки Львівського інституту прикладного мистецтва, який закінчив 1965 року. Протягом 1965–1968 років працював у Інституті надтвердих матеріалів НАН України. Протягом 1968–1984 років працював на Київському комбінаті монументально-декоративного мистецтва. З 1984 року — на творчій роботі. Протягом 1989–2001 років мешкав у Австралії, Канаді й США. Тепер живе та працює в Києві. Доробок митця налічує більш ніж 4 000 творів і понад 100 персональних виставок.

До 1988 року Спілка художників офіційно не визнавала творчість Івана Марчука, хоча він мав понад 15 експозицій у різних містах колишнього СРСР.

Є засновником нових стилів у мистецтві, зокрема «пльонтанізму» (таку назву митець жартома дав своєму стилю - від слів «плести», «пльонтати»: картини ніби створені з клубочків чудернацьких ниток).

Сьогодні його картини вражають мистецтвознавців Європи, Америки, Австралії, йому пропонують виставлятися в найкращих залах світу, і це все на противагу минулому гонінню та переслідуванню в Україні.

Про періоди своєї творчості художник говорить:

«Було дев'ять періодів творчості, „дев'ять Марчуків“, і кожен з них чимось дивує. Я, в першу чергу, себе повинен дивувати. Щось весь час крутиться в голові, треба щось нове робити. І „десятий“ Марчук буде обов'язково. Визріває».

«Для мене мистецтво — це життя й одкровення. Іншої альтернативи нема. Й водночас мистецтво — це каторга. Я працюю 365 днів на рік і без цього не можу. Це присуд долі, карма, вирок, приреченість. І нікуди не дінешся. Я мрію погрітися на пляжі, полежати у траві, слухаючи як вона росте, я хочу дивитися, як пливуть у небі хмари, хочу тішитися, веселитися, спілкуватися в компанії, не відмовився б піти до школи, щоб когось там чогось навчити. А потім думаю: а мені ж теж хочеться самому щось зробити. Непереможна думка!»

Митець ділить свою творчість на 5 періодів: «Голос моєї душі», «Цвітіння», «Пейзажі», «Портрет», «Абстрактні композиції». Твори кожного періоду відрізняються за стилем та малярською манерою. Замість звичайного мазка він винайшов спосіб нанесення на полотно найтонших цівок кольору, що створює дивовижне мереживо, завдяки якому досягає неймовірного світіння й відтінків кольору.

